

misuine drogi

Pokój ludziom na ziemi

Z Ewangelią

---

na krańce świata

Georg Raiml	
Krótkie lato Bożego Dziecięcia	4
O. Jarosław Różański OMI	
Już się narodził w Betlejem Jezus Zbawiciel	6
Z Ewangelią na krańcach świata. Rozmowa z o. Wiesławem Krótkim OMI, misjonarzem Eskimosów	8
Nasza rodzina eskimoska potrzebuje kapłanów. Rozmowa z biskupem Reynaldem Rouleau OMI z Zatoki Hudsona	12
Andrew M. Kobos	
Dotknięcie Ducha	16
O. Radosław Zmitrowicz OMI	
Polskie ziarna na kanadyjskiej ziemi	18
Andrzej Kurowski	
Ku pełnej jedności. Beatyfikacja męczenników Podlasia	20
O. Wacław Hryniewicz OMI	
Nasze polskie kłopoty z ekumenią	21
Listy misjonarzy	26
O. Franciszek Chrószcz OMI	
Pierwsi malgascy kapłani—oblaci	32
O. Alfons Kupka OMI	
Śluby wieczyste pierwszej polskiej Misjonarki Afryki	33
Wiadomości misyjne	34
Stanisław Świętokrzyski	
Pokojowa nagroda Nobla dla bp. Carlosa Belo z Timoru Wschodniego	39
S. Tadea—Józefa Augustyn OP	
Hej kolęda, kolęda	40
S. Beniamina Polkowska MSF	
To już historia	42
Papieskie Intencje Misyjne	44
S. Danuta Kmiecik MA	
żyć tym, co chcemy głosić	46

Okładka I

Jesteśmy Bożą Rodziną, która razem żyje i uczy dzielić się wszystkim, co posiada.   Foto: E. Brähler OMI

Okładka IV

Matki z dziećmi w czasie pasterki w Dornfeld, w Namibii.   Foto: H. Zumbunn OMI

Misyjne Drogi — dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej.

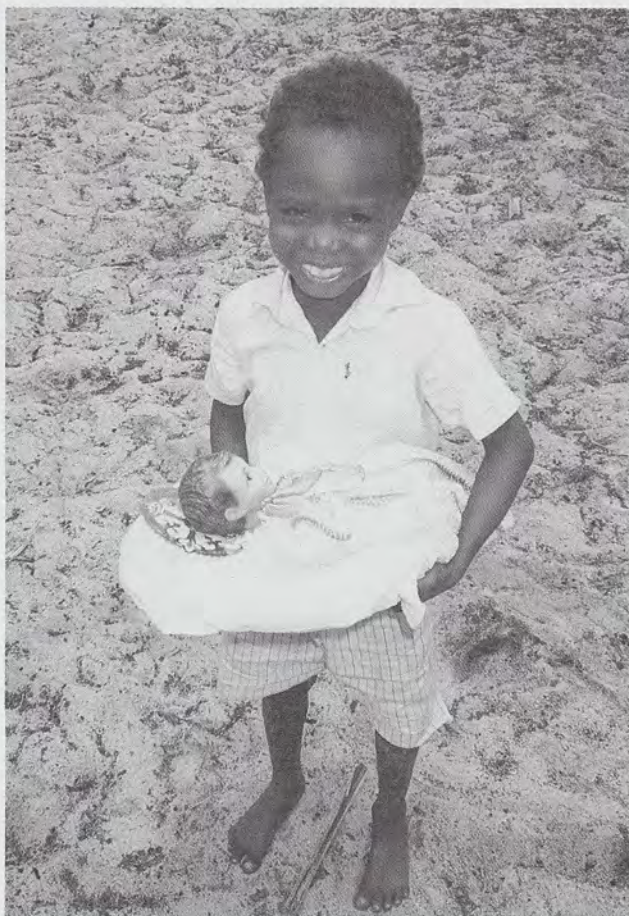

Foto: K. Hermański OMI

**Wszystkim
naszym Czytelnikom,
Przyjaciółom i Dobrodziejom,
Misjonarzom, wszystkim,
którzy przyczyniają się
do rozświetlania ciemności nocy
światłem z Betlejem
życzymy wielu łask
od Bożego Dziecięcia!**

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

Gwiazda z Betlejem rozświetla ciemności nocy także i dzisiaj

Bł. Edyta Stein

Krótkie lato Bożego Dziecięcia

Poranna, Bożonarodzeniowa Msza św. w sali parafialnej w San Roque, w ekwadorskim mieście Cuenca. Klarnet i saksofon potęgują błogą atmosferę Bożego Narodzenia, która bije od żłóbka i choinki. Wypełnia ona całe pomieszczenie, rozjaśnia twarze. Choinka, ustawiona w tej tymczasowej kaplicy, jest bogato przystrojona cukierkami, które zostaną rozdane zaraz po Mszy św. Wzrok dzieci wciąż wędruje od Bożego Dziecięcia w żłóbku do choinki, obwieszanej cukierkami. Nowy proboszcz San Roque, o. Roman Malgiaritta, szwajcarski werbista, świętuje wraz z całą parafią swe pierwsze Boże Narodzenie w sali parafialnej. Patron parafii San Roque, znany z wielu dokonanych cudów, nie zapobiegł niestety przed kilkoma laty zwyczajnemu zawaleniu się kościoła parafialnego, z którego utrzymała się tylko fasada.

Nowy proboszcz wprowadził do miejscowych zwyczajów parafialnych kilka „nowości”, które zakłóciły części wiernych Bożonarodzeniowy pokój. I tak obok ołtarza stoi naturalne, świeżo ścięte drzewko pinii, zamiast używanej dotąd plastikowej choinki. Zamiast importowanych z Japonii, kolorowych, migających wściekle światełek, do gałęzi przymocowane są wypalające się powoli, kapiące woskowe świece. Te wszystkie „nowości” można by było jeszcze zaakceptować — mówili niektórzy — ale należące do parafii Boże Dziecię — El Niño — położyć owinięte tylko w jedną pieluszkę? Być może proboszcz jest jakimś niechlujem albo nawet komunistą, że wbrew ludzkim obyczajom pozostawił Niño Dios, Boże Dziecię, tak skąpo ubrane?!

Podczas uroczystego, świątecznego kazania o. Roman wyjaśnia te wszystkie „nowości”. Naturalna choinka jest symbolem Chrystusa, wiecznie zielonego drzewa życia, które ofiarowuje nam wszystkim owoce życia wiecznego. Każdy

chrześcijanin jest także takim żyjącym drzewem, które powinno przynosić dobre owoce, dające wszystkim ludziom poczucie bezpieczeństwa i piękna życia. Spokojne, jasne i dające ciepło płomienie woskowych świec są symbolem Chrystusa, który staje się światłem dla szukających i niesie pokój zabieganym. Parafialne Dzieciątko Jezus, owinięte tylko w jedną pieluszkę, nie jest wyrazem braku szacunku dla „Niño”, lecz wskazówką w tym ziemskim życiu, że Boży Syn sam wybrał taki właśnie stan rzeczy, o czym mówi Pismo święte: „Był owinięty w pieluszkę”.

O. Roman przemawia dosadnie, ale i zarazem z wielką życzliwością. Twarze słuchających pozostają uważne i nieruchome. Rzuca się w oczy kontrast między parafialnym Dzieciątkiem Jezus, ubranym tylko w jedną pieluszkę, a dziesiątkami innych, rodzinnych Dzieciątek, które ich właściciele zabrali na poranną, Bożonarodzeniową Mszę św.

i ustawili w pobliżu żłóbka, by każdy mógł zobaczyć, jak bogato są przystrojone z godnym króla przepychem. O. Roman czyni jednak na przekór, by w tym kraju Ameryki Łacińskiej nadać właściwy kierunek zwyczajom i czci oddawanej Dziecięciu Jezus, które jest tak bliskie każdemu mieszkańcowi Europy, otaczającemu żłóbkę kultem, jaki jednak tylko w części odpowiada właściwemu rozumieniu chrześcijańskiej religijności.

W Ekwadorze na czas Bożego Narodzenia przypada krótka pora deszczowa. Kilka słonecznych dni

*El Niño —
Boże Dziecię
jest w samym
centrum
tradycyjnych
obchodów
Bożego
Narodzenia
w Ekwadorze.*

Foto:
Herzog/present.

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelnicy.